

[Veistrup.]

bestaaende Grønlandsudvalg, eller vi maaske skal have noget i Retning af det, som er foreslaaet af Det konservative Folkeparti.

Jeg anbefaler Forslaget til velvillig Behandling i det Udvalg, som nu skal nedsættes.

Statsministeren (Stauring): Jeg kan være ganske enig med det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup) i, at man naturligvis ikke paa Forhaand kan vide, hvad Grønland kan komme til at betyde, men paa den anden Side kan det dog ikke nægtes, at der bag os ligger et Par Hundrede Aar, i hvilke Danmark har styret Grønland og undersøgt Grønland, og hvor man endnu ikke har fundet de Kæmpeværdier, som man i visse Kredse fabler om. Men jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at hvad vi kan gøre for at bibringe Befolkningen Oplysning og skaffe Forholdene paa Grønland klarlagt i videst mulig Udstrækning, det bør vi gøre. Jeg takker derfor ogsaa Forslagsstillerens ærede Ordfører, det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen), som var villig til at drøfte og eventuelt foretage Ændringer med Hensyn til Fristen for en Kommissions Arbejde, med Hensyn til Kommissionens Arbejdsomraade og dens Sammensætning, alle de formelle Ting, som dog ogsaa har deres Betydning. Naar vi nu f. Eks. taler om Kommissionens Sammensætning, vil jeg gerne nævne, at den forrige Kommission, der var nedsat i 1920—21, indbefattede Provster, Landsfogder, Distriktslæger, grønlandske Præster, Kolonibestyrere, danske Udstedsbestyrere og grønlandske Udstedsbestyrere, Fiskerikon-sulent, Medicinalkonsulent, Lektor og Skibsinspektør og endelig enkelte grønlandskyn-dige, der maatte siges at sidde inde med særlig Sagkundskab, f. Eks. Magister Porsild og Dr. Knud Rasmussen. Jeg tror, at hvis man overhovedet skal gaa til Nedsættelse af en Kommission, maa man have en saadan alsidig Sammensætning for at kunne faa belyst alle de Omraader, som man behandlede i 1920—21, og jeg mener fremdeles, at det ikke er længere siden dette skete, end at man indtil videre kunde klare sig paa Grundlag af den Oplysning, som denne Kommission, hvis Virksomhed altsaa ikke ligger 20 Aar tilbage, har tilvejebragt. Men dette vil man altsaa nærmere overveje, og det har jeg som sagt intet som helst imod.

Med Hensyn til Kommissionens Overflodighed har jeg henvist til Rigsdagens Grønlandsudvalg, om hvilket den ærede

Ordfører for Forslagsstillerne siger, at det ikke har tilstrækkelig stor Kompetence. Ja, til raadgivende og undersøgende Virksomhed har det al den Kompetence, det behøver, men naturligvis kan Grønlandsudvalget ikke erstatte den ansvarlige Minister og de ansvarlige Embedsmænd. Hvad Administrationen angaar, maa jeg absolut hævde, at det er Ministeren og den af Embedsmænd fremgaaede Grønlands Styrelse, som maa administrere, og ikke Grønlandsudvalget, men med Hensyn til raadgivende og undersøgende Virksomhed maa Grønlandsudvalget udøve alt det, det evner. Jeg tror derfor ikke, at Kompetencestriden egentlig foreligger paa det Omraade, som her i særlig Grad har Interesse, men vistnok har sin Aarsag i andre Ønsker end Ønsker, der er forenelige med den gældende Lov.

Den ærede Ordfører sagde, at Adgangen til at faa Kendskab til Grønland var i hvert Fald ikke blevet udnyttet, selv om der var en saadan Adgang, og det er vistnok rigtigt. Der foreligger jo talrige Meddelelser om Undersøgelser, om den praktiske Administration og om mangfoldige andre Ting vedrørende Grønland, som Rigsdagen bliver bekendt med, og som derefter staar til Raadighed for Offentligheden. Men jeg har set, at der i den senere Tid er opstaaet Organer og Selskaber, som aabenbart finder det lettere at skrive og tale om det, man ikke kender, end at skaffe sig rigtigt Kendskab dertil. Denne Kendsgerning maa man ikke overse i denne Forbindelse. De, der i Øjeblikket udgiver Blade, som udbredes baade her i Landet og uden for Landets Grænser, udøver en høj Grad landsskadelig Virksomhed ud fra en fuldkommen Mangel paa Kendskab til det, hvorom de skriver. Det kan maaske kun være nyttigt, at vi nu og da faar en Lejlighed til at veksle Ord derom, og ogsaa det Udvalgsarbejde, som er paatænkt, kan jo i den Henseende kun virke gavnligt, hvad enten det saa fører til en Kommission eller til noget andet.

Om de mineralogiske Forhold sagde den ærede Ordfører, at der maatte skaffes mere Klarhed; man kunde ikke bygge paa, at det engang i gamle Dage var konstateret, at der intet fandtes. Nej, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man ikke skal nøjes med den for 100 Aar siden iværksatte Undersøgelse, men der er jo foregaaet Undersøgelser op igennem de 100 Aar, og den seneste Undersøgelse er foretaget endnu i Aar af et Konsortium med en stor Bank bag sig, et Konsortium, som har faaet Koncession